

STEN EBBESEN-SAGEN, MIT KU-SYNDEREGISTER, 1994-1999

Relegatio in perpetuo, Københavns Universitet, for forhold og senere forlovelse mellem en højtplaceret videnskabelig KU-ansat (KU-institutleder, professor) og en én generation yngre undergraduate KU-studerende (privat relation på KU-institutlederens spontane, uventede, ikkeopfordrede initiativ på KU i december 1989, ved midnat efter en julefrokost på KU). Forlovelsen gik i stykker, da den ene part afviste samtale med den anden. KU blokerede den KU-studerendes uddannelse, eksamen, studie- og forskningsmuligheder, samt fremtid – IN PERPETUO.

Bernadette Preben-Hansen

Jeg er IKKE-SKYLDIG i chefkonsulent Dorrit Wivels "faktiske forhold", dvs. professor Sten Ebbesens skriftlige 1999-påstande vedr. Middelalderbiblioteket, KU-instituttets præsensbibliotek. Dorrit Wivel var chefkonsulent i jura ved rektorsekretariatet indtil 2016. Dorrit Wivel afskrev i 1999 en partshøring, skrevet af Sten Ebbesen (set ved aktindsigt senere), fordi "det er nemmere at citere fra en allerede eksisterede rapport", skrev Dorrit Wivel efterfølgende, uagtet at dekan John Kuhlmann Madsen i 1994 havde erklæret Sten Ebbesen "inhabil i sager vedr. Bernadette Preben-Hansen". Jeg satte teksten, fra Dorrit Wivels skrivelse og fra Sten Ebbesens skrivelse, op i to spalter og sendte resultatet retur til rektorsekretariatet samt til Humanistisk Fakultetssekretariat (Kirsten Stenbjerre). Det var copypaste, ord for ord, flere sider, kun indledt med "Det fremgår, at", og ingen kildeangivelse. Dorrit Wivel oplyste ikke kilden til teksten i sin skrivelse. "Det er faktiske forhold", skrev Dorrit Wivel efterfølgende og erklærede ukritisk Sten Ebbesens påstande for "faktiske forhold". Dorrit Wivel havde indkaldt institutleder Sten Ebbesen til samtale i Nørregade i juni 1999, men afviste samtale med den KU-studerende. Dokumentation i KU's arkiv.¹ Hvad Sten Ebbesen har sagt mundtligt til Dorrit Wivel, ved jeg ikke.

Jeg er IKKE-SKYLDIG i "mordtruslen", jf. Dorrit Wivel. Jeg klagede til Uddannelsesstyrelsen i 2000 over Dorrit Wivel, da det var utilstedeligt af Dorrit Wivel at tilsende Sten Ebbesen en "mordtrussel", jf. Dorrit Wivel, der ville forværre personrelationen, og som jeg så kraftigt afviste. Også til Folketingets Ombudsmand har jeg klaget over "mordtruslen". I 2021 dukkede "mordtruslen" op igen ved Humanistisk Fakultetssekretariat (Christine Jacobsen).²

Jeg er SKYLDIG:

I: Udtaget en cykelventil fra institutleder Sten Ebbesens cykel, parkeret på KUA, i 1994. Jeg har givet flere skriftlige undskyldninger i 1990'erne. Da jeg bad om arbejdsadgang til mikrofilm (projektet: *Jean Buridan og Jean Jandun: Kvæstioner til Aristoteles' Retorik*,³ som Sten Ebbesen skriftligt havde anbefalet til *Dronning Ingrid romerske Fond* i 1992), svarede institutleder Sten Ebbesen: "Jeg har magten til at få dig relegeret!" "Så bed dog din sekretær om at lade mig være i fred. Hun chikanerer mig!" Så bøjede jeg mig ned- i frustration, men resolut efter ordet "magten" - trak ventilen ud af institutleder-cyklen, lagde ventilen ved cyklen og gik roligt min vej i tavshed, med næsen i sky. Institutlederen gik til dekan John Kuhlmann Madsen, der rejste cykelventil-sagen i 1994. Så kom ukvemsordssagen, hvor dekanen gav mig SKYLDEN for institutlederens ukvemsord (I ukvemsord er jeg IKKE-USKYLDIG). Jeg kom til samtale med dekan John Kuhlmann Madsen, der kun talte om "repressalier imod KU-studerende". Der sad jeg i tavse tårer uden bisidder, mens dekanen ydmygede mig. Jeg tav overfor dekanen.

¹ Er sagen kasseret fra KU's arkiv (jf. Vibeke Suhr Pedersen, 2021)? Chefkonsulent Dorrit Wivel, der afviste mig aktindsigt, ville "ikke sende en studentermedhjælp i arkivet" (Dorrit Wivel). Jeg fik aktindsigt i sagsakterne, men aldrig i de sagsakter, jeg havde søgt aktindsigt i. Nanna Søby Garde, Maibrit Friberg Davidsen og Vibeke Suhr Pedersen afskriver i 2020'erne slavisk Dorrit Wivels skrivelse.

² Det har generelt været mit indtryk, at Humanistisk Fakultetssekretariat har tillagt mig skylden for alskens onder på Humanistisk Fakultet, hvilket kan synes ude af proportion med faktiske forhold?

³ Jeg havde transskriberet i blinde (150 foliosider). Sten Ebbesen havde ikke meddelt, at dette er Karin Margareta Fredborgs projekt.

Det var privatlivet, mente jeg.⁴ Dekanen talte om politiet, for én cykelventil? Dekan John Kuhlmann Madsen afviste min tanke om et studieskift, samt afviste mig en biblioteksordning. Arbejdsadgang til vort internationale videnskabelige forskningsbibliotek, et præsensbibliotek på KU, er eksistentielt nødvendigt i et universitetsforskningsfag som latinsk skolastik. Dekan John Kuhlmann Madsen udleverede et ordensreglement, at studerende ikke må ryge i undervisningslokalet (*irrelevant*), men dekretede (*klogt*), at ingen burde tale om personsagen, samt indkaldte institutleder Sten Ebbesen til samtale. Dekanen nedlagde tavshedspåbud. Institutlederen følte sig ydmyget (jf. Margit Laurberg), og han strammede derfor skruen om mig på instituttet. Jeg besindede mig efter cykelventilen, men institutsekretær kontorfuldmægtig Hannah Krogh Hansen⁵ spredte rygter på fakultetet, der blev til vandrehistorier. Jeg besindede mig, i hensyntagen til *mit* navn, *min* ære, *min* værdighed; *mine* KU-studier og *min* fremtid måtte beskyttes, men ...

Rygterne blev internationale. Jeg fik dem retur fra professor John Marenbon, Cambridge, der per e-mail i 2008 bad mig undlade at deltage i et offentligt symposium med henvisning til rygter fra KU. Sten Ebbesen har selv talt med kollegaer internationalt om historien. Også Sten Ebbesens danske mandlige elever kan have spredt rygter internationalt?

Jeg havde som KU-studerende ”i en årrække udgjort en trussel for undervisning og forskning ved KU” (Sten Ebbesen, 1999). Dorrit Wivel afskrev påstanden, ordret, ukritisk og uden kildeangivelse, samt erklærede den for ”faktiske forhold”. Inden forholdet lå mine eksamenskarakterer mellem 10-13. Karaktererne faldt under forholdet. Efter forholdet var konferenceksamen blokeret (siden 1994). Sten Ebbesen har aldrig været min eksaminator.

SAGEN OM UKVEMSORD PÅ KU

Jeg henvendte mig ikke til dekan John Kuhlmann Madsen, når KU-institutleder Sten Ebbesen tiltalte mig som KU-studerende med forbandelser på KU i 1994. Det var privat, mente jeg, men skrev i dagbogen:

”Jeg har magten til at få dig relegeret!” (Sten Ebbesen).

”Har man hørt en loppe gø?” (Sten Ebbesen, Middelalderbiblioteket).

”Fuser! Gå aldrig tilbage til en fuser!” (Sten Ebbesen).

”Lus!” (Sten Ebbesen).

Dekan John Kuhlmann Madsen gav den KU-studerende skylden for ukvemsord, da institutlederen gik til dekanen i 1994.

FORBANDELSEN (STEN EBBESEN)

”Vig fra mig, din Satans kælling!” hvæsedes Sten Ebbesen i indgangsdøren til Chiesa di San Cataldo i Palermo den 19. september 2007, i den sene eftermiddag. Jeg tav, men blev ked af det (sønderknust). Mødet i kirken var tilfældigt. At blive forbandet i en kirke er voldsomt for en praktiserende katolik. Samme aften ved solnedgang sad jeg alene på stranden ved Isola delle Femmine og overvejede at gå i havet, men to tilfældige italienske kvinder passede mig op på stranden, talte med mig og talte mig fra det. De havde set sorgen og ulykken fra afstand.

⁴ “You might think that Dean. I couldn't possibly comment”.

⁵ Institutsekretær Hannah Krogh Hansen var den reelle daglige leder af Institut for Græsk og Latin i 1990'erne og 2000'erne.

ARBEJDSADGANG TIL VIDENSKABELIGT FAGBIBLIOTEK

II: Lånt én bog fra Middelalderbiblioteket, med efterladelse af navneseddel med dato samt efter aftale med studieleder Jørgen Mejer. Institutleder Sten Ebbesen rejste straks sag hos dekan John Kuhlmann Madsen. Sekretariatschef Kirsten Stenbjerre tildelte mig en advarsel på netop dén bog – med navneseddel. Institutsekretæren havde låst døren til biblioteket, da jeg ville aflevere bogen på mine fredage. I alt seks bøger blev lånt med efterladelse af navneseddel fra præsensbiblioteket i 1998, efter aftale med studieleder Jørgen Mejer. I dagene op til ansøgningens afsendelse var det bunker af bøger. Jeg skrev Ph.d. ansøgning til Groningen Universitet og modtog det nederlandske stipendium i 1999.

Sten Ebbesen: "Science, scholarship and books go together. Without books no science or scholarship" (Sten Ebbesen: *The Danes, science, scholarship, and books in the Middle Ages. Living Words and Luminous Pictures*, ed. Erik Petersen. Copenhagen 1999, s. 119).

Niels Jørgen Green-Pedersen: "The work on this book has been performed in the Institute of Greek and Latin Medieval Philology <SAXO> under the University of Copenhagen. Had I not got the chance to work there, I could never have written it" (Niels Jørgen Green-Pedersen: *The Tradition of the Topics in the Middle Ages*. München 1984, s. 9).

EN SAMTALE PÅ HUMANISTISK FAKULTETSSEKRETARIAT (c. 1995):

"**BØGER?** Hvad skal du med bøger? Du er jo kandidat", sagde en kvindelig jurist. "Jamen, jeg er først lige begyndt. Kandidaten er bare en grad", svarede jeg som konferensstuderende ved KU. "Jeg har brug for arbejdsadgang til fagbibliotek og mikrofilm- hver dag. KU er da et universitet: en lærdoms- og forskningsinstitution?" (En kandidat i latinsk middelalderfilologi er ikke en erhvervsuddannelse, men et universitetsforskningsfag). "Du må henvende dig til institutlederen med det spørgsmål", sagde juristen. "Jamen, det er jo netop det, jeg ikke må, det er jo derfor jeg er her". "Det er dit problem", svarede juristen. Det var så dét ved Humanistisk Fakultetssekretariat.

Den KU-studerende havde et projekt i klemme (*Aristotle's Rhetoric in Latin Scholasticism: Jean Jandun and Jean Buridan*, med legat fra *Dronning Ingrid's Romerske Fond*, 1992-1993. Institutleder Sten Ebbesen havde underskrevet legatansøgningen (1992), men han afviste arbejdsadgang til de relevante mikrofilm:

<https://preben.nl/KU/krieger2000.pdf>

Jeg gik straks til studieleder, dr.phil. Jørgen Mejer, der gav mig en mundtlig biblioteksordning med tilladelse til at låne én bog ad gangen i kontortiden mod efterladelse af navneseddel, dvs. bryde præsensbiblioteksreglementet mod aflevering samme dag umiddelbart efter institutsekretærens fyraften kl. 16:00, mens der endnu var personer på instituttet. Jeg sad over dag på Institut for Humanistisk Informatik. Da institutleder Sten Ebbesen klagede til dekanen, tildelte sekretariatschef Kirsten Stenbjerre mig en advarsel- for lån over dag af én bog med navneseddel. Den fredag havde institutsekretær Hannah Krogh Hansen låst døren til institutbiblioteket inden "lukketid".

Institutleder Sten Ebbesen afviste mig arbejdsadgang til Middelalderbibliotek og mikrofilmsamling i 1993. Dekan John Kuhlmann Madsen afviste mig en biblioteksordning i 1994. Sekretariatschef Kirsten Stenbjerre tildelte mig i 1996/1997 tilladelse til konsultation af mikrofilm, men glemte arbejdsadgangen. Dekanen havde da bortvist mig

fra instituttet (med fredagsadgang),⁶ og institutleder Sten Ebbesen tillod ikke konsultation af mikrofilmene udenfor præsensbiblioteket, f.eks. på Universitetsbiblioteket, vel 100 meter derfra i samme KU-bygning. Rektor tildelte mig en biblioteksordning i 2004. Fakultetssekretariatet effektuerede ordningen i 2015. Da havde jeg skrevet flere hundrede rykkere og Folketingets Ombudsmand havde skrevet i min favør i februar 2011. Fakultetssekretariatet var 11 år om at effektuere rektors 2004-bibliotekssærordning over KB (Det Kongelige Bibliotek). Så virkede den, så virkede den ikke. Dekan Ulf Hedetoft truede mig igen, på skrift i 2011. Sten Ebbesen afviste mig arbejdsadgang til mikrofilm siden 1993- og senest i 2015 med den begrundelse af SAXO's mikrofilmsamling er privat ejendom, dvs. Sten Ebbesens private ejendom (dokumentation på fakultetet, ved personalechef Hanne Møller, 2015). Håndskriftafdelingens fhv. chef på KB kommenterede mundtligt på den sag i 2015. KB-chefen betvivlede, hvorvidt dele af SAXO's mikrofilmsamling er betalt ved private midler. Filmene er betalt ved fondsmidler.

MIKROFILMKARTOTEKET

III. Jeg afskrev 10.000 kartotekskort (SAXO, græsk og latin, mikrofilmkataloget), med studieleder Jørgen Mejers viden, men uden institutlederens godkendelse, 1997-1998. Studielederen udtalte forinden, da vi diskuterede kartotekskopien: "Gør, hvad du vil, men du må selv tage ansvaret" (Jørgen Mejer). Jeg bad instituttet modtage den digitale version, men institutleder Sten Ebbesen afviste muligheden ubeset. Han forstod motivet (trangen til fagligt tilhørsforhold, studierne, forskningsfaget og Institut for Græsk og Latins Middelalderfilologis Middelalderbibliotek var min identitet, jeg arbejdede jo tolv til fjorten timer dagligt). Sekretariatschef Kirsten Stenbjerre er IT-ignorant og vidste ikke, hvad "database" og "Excel" er. Stenbjerre sendte sagen i høring hos institutleder Sten Ebbesen for ordret at afskrive hans udtalelse, dog med kildeangivelse. Den digitale kopi er til SAXO-instituttet, om SAXO-instituttet en dag vil acceptere den, som skrevet i 1998. Institutleder Sten Ebbesen rejste straks sag hos dekanen, der henlagde den (ved sekretariatschef Kirsten Stenbjerre), men institutleder Sten Ebbesen genoptog sagen ved rektorsekretariatet i 1999 (ved chefkonsulent Dorrit Wivel). Da dekan John Kuhlmann Madsen og sekretariatschef Kirsten Stenbjerre gjorde INTET for at sikre min eksamen eller en eksaminator under konferensstudiet, gik jeg i gang med mikrofilmkartoteket. Problemet var, at der gik rod i kortene.

Sten Ebbesen skrev til Dorrit Wivel i 1999 med en skriftlig anklage om "tilegnelse af andres upublicerede forskning", inkl. Sten Ebbesens. Påstanden er ikkesand, anklagen er falsk. Der er tale om tilegnelse af andres gennempublikerede forskning, inkl. Sten Ebbesens: <https://preben.nl/KU2001.pdf> & <https://preben.nl/MSS.htm>

CD-ROMSAGEN

I 1997 afviste Sten Ebbesen mig arbejdsadgang til instituttets CD-rom, begrundet i, at jeg var en KU-studerende (*kvinde?*). Institutleder Sten Ebbesen skrev til fakultetssekretariatet (Kirsten Stenbjerre), at Institut for Græsk og Latin ingen fortilfælde havde af KU-studerende, der ønskede arbejdsadgang til CD-rom. Kirsten Stenbjerre skaffede mig tre-fem hverdages arbejdsadgang ved Institut for Humanistisk Informatik (dokumentation på fakultetet). Sten Ebbesen havde da afvist mig en e-mail konto på instituttet, som jeg prompte modtog på naboinstituttet (dokumentation på fakultetet). Han udleverede modvilligt Cd'en (Kristeller: *Iter Italicum*) til studielederen. Jeg lærte databasen at kende på de tre-fem hverdage og afleverede Cd'en til studielederen.

---

⁶ Institutsekretær Hannah Krogh Hansen arbejdede ikke fredage, og institutleder Sten Ebbesen arbejdede hjemme om fredagen.

SAGEN OM DET KONGELIGE BIBLIOTEKS BORTKOMNE BOGVÆRK

I 1997 fandt jeg et savnet engelsksproget opslagsværk i tre bind på instituttets Middelalderbibliotek. Det viste sig, at KB havde meldt værket bortkommet siden 1970'erne (det havde været udlånt til amerikansk gæsteforsker Katherine Tachau, men glemt på institutbiblioteket). Jeg bragte værket til universitetsbiblioteket i samme KU-bygning, afleverede det og modtog en kvittering. Kvitteringen lagde jeg i institutlederens brevboks på KU. Institutleder Sten Ebbesen klagede straks til dekan John Kuhlmann Madsen, hvorefter sekretariatschef Kirsten Stenbjerre rejste sag imod mig. At dét var en sag, har jeg aldrig forstået (selvtægt?). Dekan John Kuhlmann Madsen havde dekretet, at jeg ikke måtte henvende mig til institutlederen, institutsekretæren chikanerede mig, og jeg lagde derfor bogkvitteringen i institutlederens brevboks. Universitetsbiblioteket- og jeg som låner- var glade for at få det genfundne bogværk retur i KB-udlån, og ingen lastede instituttet. Institutleder Sten Ebbesen var rasende.

VREDE E-MAIL

IV: Da jeg skrev vrede e-mail til institutleder Sten Ebbesen i 1999 var jeg i et emotionelt kaos. Humanistisk Fakultetssekretariat havde syltet min konferenceksamens-situation. Sten Ebbesen havde afvist mig arbejdsadgang til de for studier og forskning nødvendige biblioteksressourcer, især mikrofilm. Sten Ebbesen havde kontinuerligt rejst KU-disciplinærsager i 1990'erne imod sin fhv. elev-forlovede i stedet for samtale,⁷ også *efter at* jeg var flygtet til Nederlandene som Ph.d.-stipendiat med et nederlandsk stipendium 1999-2002. Jeg var da udenlandsdanske med bopæl i Groningen. KU bør have et vejledende regelsæt vedr. KU-ansattes seksuelle omgang med én generation yngre KU-studerende i afhængighedsforhold på KU, og hjælpe KU-studerende med et STUDIESKIFT. Vreden blev en overlevelsestrategi, da mit liv blev værdiløst. Jeg mistede livsmodet. Da jeg havde elsket Sten Ebbesen, der ville min undergang, var mine indre følelser kaotiske og selvdestruktive. (Jeg havde savnet min arbejdsro på KU i et virvar af årelang forstenelse, fortvivlelse, længsel, savn, sorg og vrede, indre følelser. Min arbejdsro var det vigtigste i mit liv, den vigtigste relation var Sten Ebbesen. Uden arbejdsro - ingen sindsro, intet livsmod). Jeg har skrevet sure e-mail til andre. Det er jeg ked af.

FORFØRELSE PÅ KU

Institutleder Sten Ebbesen havde forført mig på KU efter instituttets julefrokost i 1989, i beruset tilstand, da han tilbød mig et lift hjem – til universitetskollegiet Regensen, troede jeg – men kørte mig spontant og uden mit samtykke til sin egen privatadresse i Gentofte. Jeg blev forskrækket, for jeg kendte ikke Sten Ebbesen. Dertil var jeg instinktivt bange. (Ældre mænd, min eneste teenagevenindes far, f. 1943, havde forsøgt voldtægt ved studenterfesten på Vasehøjvej i Charlottenlund i 1985, mens jeg var beruset i en forsvarsløs tilstand; hustruen greb sin mand på fersk gerning i baghaven, min teenageveninde kom til; jeg var skrækslagen, men skylden var min, skreg hustruen). Sten Ebbesen havde været min tilfældige bordherre. Jeg var ikke "interesseret" og havde ingen "interesse" udvist, fysisk tiltrækning var der ingen af, og det hele var så tilfældigt. Jeg kendte ham ikke, jeg havde fulgt en forelæsningsrække om "Græsk og latinsk filosofi", men aldrig talt med ham udenfor undervisningslokalet. Trods tugten i det døgn, blev en grænse mellem en KU-ansat og en KU-studerende overskredet, også set i forhold til KU – "magt og status på KU" (jf. Hannah Krogh Hansen).⁸

⁷ "Fjern dét der fra mit åsyn på KU" var Sten Ebbesens gentagne budskab til studieleder Jørgen Mejer i 1990'erne.

⁸ Jeg elskede mine studier, bøger og Sten Ebbesen som fader og forsker, lærer og videnskabsmand.

Vi blev et par 2. Juledag 1989, pludseligt - i beruset tilstand. Sten Ebbesen serverede tre flasker rødvin, måske mere. Han havde inviteret mig til middag i Gentofte, og hvad der hændte er fortrængt. (*Ego abessem*. Jeg er katolik, det er en verden, hvor ægteskabet og seksualiteten ses som et sakramente, et livsvalg for livet). "Det var bare noget, der skete",⁹ sagde Sten Ebbesen dagen efter. Hele dagen talte han om middelalderfilosofi, mens jeg lyttede. Vi var to mennesker - begge ensomme. Vi talte usædvanligt godt sammen, og vi havde en stor - ikkeudforsket – europæisk åndsverden til fælles. Et fællesskab var også litteraturen og poesien. Jeg blev forelsket i forskningsfaget og i videnskaben, også i manden. I takt med følelsen af tryghed, blev jeg forelsket i Sten Ebbesens mere sympatiske sider, den sårbarhed, der er i manden.¹⁰ Jeg holdt af ham, men nedenunder lå den instinktive følelse.

At forholdet gik itu, var en sorg, der var uhåndterlig, men den mistro og modstand, jeg mødte, kunne jeg ikke magte i 1991 (fra Marie Delgado Ebbesen, f. 1972, hjemmeboende i barndomshjem på Skolevej 20 i Gentofte, og fra Hannah Krogh Hansen på Institut for Græsk og Latin). Jeg var 22-24 år. "Ingen, Marie, ingen kan tage en fader fra sin datter", sagde jeg til teenageren, fem år yngre end jeg selv, men andres ord prellede af den meget-talende teenager. Teenageren opstillede betingelser for min kærlighed til hendes far, samt var optaget af, hvorvidt forholdet kunne holde (aldersforskellen, rejserne, symposierne). "Kærlighed handler måske mere om at få lov til at give end om at tage, Marie, og den stiller ingen betingelser", forsøgte jeg at sige, men ordene manglede. Jeg følte et stærkt bånd til Sten Ebbesen, men har selv brug for alensomhed (jeg lever alene), ikke ensomhed. Teenageren lyttede ikke. (Jeg var ikke orienteret om, at teenageren ikke var orienteret om min indflytning, der var en flugt fra sladderer på universitetskollegiet Regensen). Jeg forstod bestemt Marie Delgado Ebbesen, men den megen-tale – i halve til hele timer hver dag¹¹ – undergravede mit selvværd:

"Du er fars trøsteklud. Hvad ser far i dig? Du er jo intet i dig selv", sagde Marie Delgado Ebbesen, "Far elsker kun mor. Far bruger dig bare. Far bruger dig - imod mor". "Far kommer aldrig til at holde af dig. I taler jo ikke sammen som mor og far". "Far har sat dig op på en piedestal - til pynt". "Far har installeret dig her, men han er ligeglad med dig". "Far er gift med instituttet, han bliver aldrig gift med dig", sagde Marie Delgado Ebbesen. "Jeg er gift med Middelalderbiblioteket, Marie", svarede jeg. Det forstod Marie Delgado Ebbesen ikke. "Hun vil tage mors plads",¹² sagde Peter Ebbesen Jr., der aldrig hilste.

Anni Aggernæs besøgte sin fhv. adresse uanmeldt, når Sten Ebbesen ikke var på adressen, men der var jeg. Ikkefrivilligt kom jeg til at ydmyge Anni Aggernæs, der var venlig, men nervøs, ved min 17 år yngre ungdom. Anni Aggernæs afhentede endnu ejendele fra Skolevej 20 i Gentofte. Jeg følte skam.¹³ Dertil slog mine kræfter ikke til i 1991, for jeg ville bare have fred og arbejdsro til mine studier. Sten Ebbesen så intet før forholdet var ved at gå itu. Han afviste samtale. Modstanden imod forlovelsen faldt netop i den periode af forelskelsen, hvor jeg var bange for at miste min elskede.¹⁴ Arbejdsro var der ingen af på Skolevej, og jeg savnede Middelalderbiblioteket. **Bøgerne og studierne om aftenen til ud på natten på Middelalderbiblioteket, KU.**

⁹ "I couldn't possibly comment". Consummatum est, sine consensu. [Le Droit du seigneur à l'Université de Copenhague?](#)

¹⁰ Under den hårde skal, det kategoriske 'sort-hvide', 'inde-ude', hensynsløsheden og den skræmmende socialautisme. Sten Ebbesen blev mere afbalanceret ved sine børnebørn. Han er et familiemenneske, som jeg selv (der er uden familie).

¹¹ A talkative teen, tankeløs megen-tale uden hensyn (uden filter). En dag fór teenageren rundt i huset i forsvar for sin yngre broder Peter Ebbesen Jr., men problemet - hvad var det? Jeg flygtede ud i baghaven, men det blev november, det blev mørkt og koldt. En sen aften kom Sten Ebbesen retur fra USA, og hele dagen havde de tre børn ventet. Kort efter reagerede jeg som et dyr, der er trængt op i en krog. Jeg hylede, skreg: "Jeg er ingen kopi af Anni" (Anni Aggernæs). "Du vil ikke accepterede min familie", hvædede Sten Ebbesen, "uden den er jeg intet". "Det er din familie, der ikke vil acceptere mig", peb jeg. "Du er jo voldelig", hvædede Sten Ebbesen, da jeg stak ham en lussing i afmagt. Dér gik forholdet itu. Institutsekretær Hannah Krogh Hansen 'lyste op' i et glædesudbrud, da jeg med tårerne undertrykte meddelte adresseforandring i december 1991. Instituttleder Sten Ebbesen orienterede løbende institutsekretær Hannah Krogh Hansen om private forhold og vendte sig imod mig på KU. Få dage senere var det halve institut orienteret, herunder docent Jørgen Raasted, der holdt mig informeret.

¹² Det var præcis dét, jeg ikke ville. Jeg vil have min egen plads i livet, i uddannelse, studier, forskning, og i kærlighed.

¹³ Jeg følte mig demonstrativt udstillet overfor hustruen Anni Aggernæs, på familiens adresse i hustruens fhv. hjem gennem tyve år, det var grænseoverskridende for mig.

¹⁴ Jeg var dybt forelsket i Sten Ebbesen i det intellektuelle rum, der var vores.

Jeg fraflyttede Skolevej med sorg og lettelse i 1991 men ville ikke skilsmisse (ikke uvenskab). Teenagerens barndomshjem var *hendes* domæne, og sammenflytningen i kølvandet af forældrenes skilsmisse var en synd mod alle parter – imod familien og imod mig, det var manglende social omtanke. (Nye par bør begynde et nyt sted, for alles skyld, og par behøver ikke bo sammen). Inden Gentofte var vi glade og familien accepterede mig, men nu ville Sten Ebbesen ikke tale med mig. Han havde taget en beslutning, og ”samtale er spild af tid”, sagde han. Sten Ebbesen vendte sig imod mig på KU. ”Du er en fremmed”, sagde han i 1993 og erklærede uvenskab. Forinden havde jeg været et yngre medlem af studie- og forskningsfamilien.

INSTITUTSEKRETÆREN

Det var problematisk med Marie Delgado Ebbesen, der led under forældrenes skilsmisse, men værre med institutsekretær Hannah Krogh Hansen. Hun var socialt kontrollerende og blandede sig i andres private forhold. Institutsekretæren så mig - den 25 år yngre KU-studerende - som en rivalinde. At forholdet var den undergraduate KU-studerendes ”skyld” var en udbredt holdning på instituttet, mens institutleder Sten Ebbesen var frikendt for ethvert personligt ansvar.

Institutsekretær Hannah Krogh Hansen havde loyalitetsmonopol på institutleder Sten Ebbesen. Hun frygtede uden grund, at jeg som institutlederens frue *in spe* og anden kvinde på instituttet, kunne eller ville gøre hende rangen stridig som instituttets ubestridte førstedame, mens jeg selv kæmpede for at bevare min identitet som KU-studerende. Jeg var immatrikuleret på KU for at studere **filologi, filohistorie og middelalderfilosofi**. Jeg ville studere, ikke ”repræsentere” (jf. Hannah Krogh Hansen).

”Lad mig nu være [studere] i fred”, mumlede jeg til institutsekretær Hannah Krogh Hansen i 1991. ”Lykken” var i boblen med middelalderfilosofien, middelalderlogikken, og - videnskaben. Sten Ebbesen kan ikke se sociale forhold og relationer mellem mennesker. (Han har autistiske træk og var derfor ikkeegnet som institutleder i 1990’erne). ”Det interesserer mig ikke”, sagde Sten Ebbesen om sociale forhold, når han som ”pater familias”¹⁵ - såvel på instituttet som privat - udviste egenrådighed, manglende social omtanke og en underlig form for hensynsløshed. Derimod er Sten Ebbesen som lærer og underviser intellektuelt gavmild. Her er der et fællesskab – som lærer og elev - om studier og forskning. Det er velbegrunderet, at Sten Ebbesens elever elsker ham, inkl. jeg.

Jeg undgik Institutsekretær Hannah Krogh Hansen. Institutleder Sten Ebbesen var *hendes* domæne. Kropssproget afslørede hende (hun krøb sammen og forsvandt), da Sten Ebbesen kaldte til spontan forlovelsesreception på Institut for Græsk og Latin den 14. marts 1991 – uden mit samtykke (for mig var forlovelsen privat). Institutsekretær Hannah Krogh Hansen sad – som ikkeakademiker - i Akademisk Råd og i Det Humanistiske Fakultetsråd, sammen med sekretariatschef Kirsten Stenbjerre og dekan John Kuhlmann Madsen. Hannah Krogh Hansen var dygtig og loyal, *for* loyal, især i sager, der ikke vedkom hende. Hun konfronterede aldrig en person, mens sociale tiltag blev gjort bag ryggen på personen. Institutsekretær Hannah Krogh Hansen dannede sociale alliancer imod mig som KU-studerende blandt andre studerende ved instituttet og i sekretærkredse på fakultetet. Institutleder Sten Ebbesen og institutsekretær Hannah Krogh Hansen omtalte sig selv som ”institutfar” og ”institutmor” på Institut for Græsk og Latin, KU. ”Nu er det enten dig eller mig, her på

¹⁵ Vi tapetserede og malede i Gentofte (1991), men det viste sig, at Sten Ebbesen ikke havde orienteret sin familie. Børnene blev forvist til stuen, og jeg blev installeret i børneværelset, hvilket naturligvis vendte børnene imod mig, der blev til ”Gøgeungen i Gentofte” og ”Den onde Stedmoder” (Marie Delgado Ebbesen). ”Jeg er ikke din jævnaldrende stedmoder, Marie”.

instituttet”, hvislede institutsekretæren ind over mig, der sad med næsen i bøgerne på Middelalderbiblioteket i 1993/1994. Institutsekretær Hannah Krogh Hansen kommenterede konstant på forholdet, forlovelsen mellem en KU-instituteder og en undergraduate KU-studerende i 1990-1991, samt pustede i asken, hver gang arbejdsroen sænkede sig.¹⁶ Spillede institutsekretær Hannah Krogh Hansen parterne ud imod hinanden?

Jeg levede således i en tilstand af konstant stress i 1990'erne.

STIPENDIER OG INHABILITET PÅ KU

I ca. 1995-1996 ville jeg gerne søge et stipendium udenfor KU, men ansøgninger skulle underskrives ved institutlederen, og institutlederen var inhabil. KU's love bød, at institutlederen, ph.d.-vejlederen og den faglige vejleder skulle konferere om ansøgninger ved KU. De tre fagpersoner var én og samme person: institutleder *Sten Ebbesen*, ph.d.-vejleder *Sten Ebbesen* og den faglige vejleder *Sten Ebbesen*. Treenigheden – i én person - skulle efter universitetsloven konferere indbyrdes og træffe afgørelser. Jeg havde bedt dekan John Kuhlmann Madsen erklære Sten Ebbesen inhabil i 1994, fordi jeg var bange for ham. Institutsekretær Hannah Krogh Hansen returnerede uden varsel - bag min ryg - et skriftligt tilsagn fra Leuven om et ti-måneders ophold ved Vatikanet-biblioteket i 1995 (dokumentation på fakultetet). Jeg mistede stipendiet. Jeg måtte opgive ansøgninger om legater og stipendier, fordi institutlederen var inhabil. Da Groningen Universitet uformelt blev orienteret om personsagen, accepterede min nederlandske promotor (Onno Kneepkens), at ph.d.-ansøgningen blev underskrevet af KU-studieleder Jørgen Mejer i 1998. Der var én underskrift på ph.d.-ansøgningen, mens Groningen Universitet formelt forlangte to underskrifter. Lauge Olaf Nielsen, professor i Kirkehistorie ved Det Teologiske Fakultet ved KU, lagde mundtligt et ord ind for mig ved COMERS, Groningen Universitet i 1998.

Min indre emotionelle konflikt var balancen mellem KU-sagen, som Sten Ebbesen rejste på KU i 1990'erne (samtale blev afvist siden 1993), privatlivets ukrænkelighed, og den store kærlighed (studier, forskning, samt sider af mandens væsen som privatperson). Var det sex?¹⁷ Professoren har i sine publikationer siden 1970'erne skrevet vel meget om ”kødets lyster”.

Livsmålet for parret var det samme: studier, forskning, formidling og uddannelse - i Danmark som i Europa. Jeg kunne i 1999-2000 ikke magte de komplicerede følelser mellem fortid og fremtid, den invaliderende sorg (der blev til middelsvær til svær depression, en kollaps i 1999-2000. Jeg tænkte konstant på ”Sten Ebbesen”, der var allevegne i min hverdag, i vores fælles internationale forskningsfag - på symposier, konferencer, og ved netværk i udlandet). Det var institutsekretær Hannah Krogh Hansens projekt at forhindre, at parret fandt sammen igen, som lærer og elev på KU i 1992/1993. Jeg ville ikke skilles, og Sten Ebbesen vaklede i 1992/1993.

¹⁶ Institutsekretær Hannah Krogh Hansen havde et mindreværdskompleks ved KU, grundet et ikkeskrevet kandidatspeciale i engelsk. Hun var barnløs og lagde derfor sin energi i instituttets sociale liv.

¹⁷ For mig var forelskelsen et intellektuelt og åndeligt fænomen: en drøm om fællesskab, forskning, familie (gerne ”papfamilie”) og forskningsfamilie. Men Marie Delgado Ebbesen kunne ikke lide mig, og Hannah Krogh Hansen var jaloux. ”Kvinden, en blanding af fedt og vand” (Sten Ebbesen). Fysisk er mænd vistnok optaget af sig selv og efterlader kvinden i ensomhed? Jeg var i havn, med en indre ro, en stille indre livsglæde og en forventning til fremtiden sammen med Sten Ebbesen (altså et studie- og forskningsliv!). Da Sten Ebbesen forlod mig, blev jeg en tom skal, der kun i det ydre overlevede på kanten af min eksistens. Forgæves søgte jeg arbejdsro på Institut for Græsk og Latins Middelalderbibliotek. Sten Ebbesen skrev ikkesandt til Margit Laurberg vedr. ”vejledning” i 1994.

NERVESAMMENBRUDET - "STEN EBBESEN"

Ligeså hastigt, jeg var havnet i Sten Ebbesens privatliv den 15. december 1989 i Gentofte, da jeg havde opfattet hans tilbud på KU om et lift hjem, som et tilbud om at sætte mig af – alene - ved universitetskollegiet Regensen (Københavns Indre By), men realiteten blev en hjemkørsel - uden mit samtykke - til Skolevej 20 i Gentofte ved midnat hos en mig omtrent ukendt KU-docent, dr.phil., ligeså hastigt og ikkefrivilligt blev jeg præcis to år senere sendt retur til universitetskollegiet Regensen, ved Sten Ebbesen - uden samtale, men med bemærkningen "for lidt glæde" (Sten Ebbesen). Vi havde mistet kontakten i Gentofte. Han tilkaldte og betalte 3X34, der hentede mig og mine få ejendele på Skolevej 20 i Gentofte den 10. december 1991. Jeg måtte i 1990'erne og 2000'erne holde masken i udlandet ved symposier og konferencer. Når jeg henvendte mig til udenlandske universitetsansatte med mit projekt, blev jeg anbefalet at kontakte Sten Ebbesen, med en personlig hilsen til Sten Ebbesen.

I 2004 opsøgte jeg Anders Piltz (dominikaner og professor emeritus i latin) ved Lunds Universitet. Jeg præsenterede projektet for professoren, der svarede: "Med det projektet skulle jag åka till Köpenhamn och prata med Sten Ebbesen". Sådan blev min færd i Europa i 2000'erne, med samme scenarie ved symposier.

En dag i foråret 1999 stod jeg i kopirummet ved Groningen Universitet, jeg fotokopierede, mens en fax kom ind til professor Onno Kneepkens, den var fra Sten Ebbesen. Jeg lagde faxen til Onno Kneepkens. Kort efter fór jeg ind på mit kontor og sendte et bombardement af vrede e-mail til Sten Ebbesen på KU. Han sendte e-mail-bombardementet til dekan John Kuhlmann Madsen, der indberettede til rektorsekretariatet, og jeg blev relegeret (25. juni 1999), men først efter at Dorrit Wivel sidelangt og uden kildeangivelse havde copypastet Sten Ebbesens skriftlige udsagn (en del udsagn er ikkesande) - "fordi det er nemmere" som Dorrit Wivel siden skrev. Dorrit Wivel - og rektor - lod hånt om min afvisning, samt det faktum, at dekanen havde erklæret Sten Ebbesen inhabil i 1994. Cirklen "Sten Ebbesen" varede, indtil jeg brød tavsheden og gjorde forlovelsen og KU-sagen, til en del af mit officielle CV. I den akademiske verden i udlandet er det ikke tilladt en universitetsansat at have et seksuelt forhold til en én generation yngre undergraduate studerende i et afhængighedsforhold på universitetet. Jeg kunne ikke tale om det og måtte tie. I midt-2000'erne kom jeg langsomt videre. Jeg opfandt ventetidsprojekter velvidende, at KU for mig er "hjem", og at jeg hører til, også i skolastikken – udenfor KU, i Europa.

KLAPJAGT PÅ KU 2011, 2017 (ved Hanne Møller, HR- og personalechef).

I juli 2017 blev jeg immatrikuleret (igen) på KU for at studere **historie**, men annulleret seks uger senere. En kontordame genkendte navnet. Fakultetssekretariatet organiserede en klapjagt på KU i marts 2017, planlagt dagen forinden af Hanne Møller, HR- og personalechef, i samarbejde med en ældre kvindelig kontordame, bekendt af institutsekretær Hannah Krogh Hansen. Jeg stod og så på jagten i KU2's forhal, men hvem ræven var, forstod jeg først senere ved en skrivelse fra Hanne Møller, HR- og personalechef, som skrev ti skrivelser i marts/april 2017. Samme kontordame jagtede mig i 2011 X2, 2017 X2. Samt eskorte ved Jan Heckmann Nielsen gennem KU2 i september 2017. Jeg skrev umiddelbart til SAXO-institutleder Anders Holm Rasmussen med en beskrivelse af eskorten. Beskrivelser på [https://preben.nl/Dekorum på Københavns Universitet? X2](https://preben.nl/Dekorum_på_Københavns_Universitet?X2). KU burde måske bedre varetage fremtiden, forskning og uddannelse? Det er én generation, **27 år**, siden, at jeg spontant forgreb mig på professor Sten Ebbesens cykelventil i 1994. Den forsyndelse er aldrig gentaget.

Jeg forelskede mig, mener jeg, i KU-studielivet, den europæiske filosofihistorie, men også i manden (efter fuldbyrdelsen), den senere så magtfuldkomne professor ved KU. Enhver, der vælger et brødløst universitetsforskningsfag i et land med Uddannelsesloft, vil naturligvis kæmpe for studier og forskning, for retten til og muligheden for at studere og forske. Der er intet alternativ med et Uddannelsesloft.

MORALE – OM UVIDENHED I KU-BUREAUKRATIET?

Det mærkværdige er, at sagen ikke handler om Sten Ebbesen og mig, men om KU-bureaukratiet. Sagen er blevet et spejlbillede på bureaukratiet ved KU. Hvordan KU-bureaukratiet - fakultetssekretariatet - er ansat til at beskytte uddannelse, studier og forskning ved KU, men gør ofte præcis det modsatte, især overfor de KU-studerende. Det er problematisk i sager ved de snævre humanistiske universitetsforskningsfag, der har karakter af international forskningsfamilie og ofte er faktisk familie. De snævre humanistiske forskningsfagsmiljøer er indspiste, ofte indgifte og til tider forgiftede.

Er fakultetssekretariatet uvidende om uddannelse, studier og forskning i klassiske forskningsfag, samt om lærdeselskaber på Det Humanistiske Fakultet? Kan videns-kløften mellem jura og de klassiske forskningsfag også begrundes i uvidenhed hos KU's kvindelige jurister? Er jura et skolefag?

Det er i dag Sten Ebbesens mandlige danske elever (David Bloch, Heine Hansen, Jakob Fink), samt et par elevkollegaer i Europa, der udelukker mig. Sten Ebbesen selv udstråler fjendskab på 30. år.¹⁸ Fakultetssekretariatet, Uddannelsesloftet og KU-relegationen har spærret mit liv i København, så jeg har haft svært ved at komme videre og ud af det her, altså arbejde mig ud af det her. **Arbejde** forudsætter arbejdsadgang til **videnskabeligt forskningsbibliotek**, det, som denne snart 30-årige universitetssag handler om.

Humanistisk Ledelsessekretariats (Christine Jacobsen) fornemste opgave er i 2021 - som i 2000'erne og i 2010'erne - at beskytte professor emeritus Sten Ebbesen - fra sine følelser? Min person erindrer jo om skilsmissen fra Anni Aggernæs i 1989-1991, omend jeg var uden skyld deri, men ikkefrivilligt havnede i dets friske kølvand. Er det mine forventede handlinger, dvs. deltagelse, med invitation, i sociale arrangementer på KU (ikke Græsk og Latin)? Professor emeritus Sten Ebbesen er 75 år og bor i Køge. Jeg holdt meget af ham, for mig var det alvor,¹⁹ men **min interesse i KU er og har altid været uddannelse, studier og forskning**. Der er i dag omtrent to tusinde sagsakter og vel halvanden hundrede sagsbehandlere, med flere, indblandede i vort fhv. privatliv, der gik sagsbehandling i - på KU, i styrelserne, i ministerierne og hos ombudsmanden.

SAXO-biblioteket, KU

Jeg kan ikke arbejde i mit forskningsfag uden en fornuftig arbejdsadgang – i hverdagen, hver dag - til fagbibliotek og mikrofilmsamling. **INGEN** kan arbejde i studier og forskning uden en fornuftig arbejdsadgang til fagbibliotek og mikrofilmsamling – i hverdagen, hver dag. Det var ondskabsfuldt af chefkonsulent Dorrit Wivel ikke at ville forstå det i 2002-2004 (Kirsten Stenbjerre lovede mig en biblioteksordning i 1999, Karsten Christensen forstod det i 2004). Uden Middelalderbiblioteket, i dag SAXO-biblioteket, er jeg INTET. Uden KU er jeg **INGEN**. Sådan har mit liv været i **27 år**.

¹⁸ "Det er privat", sagde jeg til studieleder Jørgen Mejer (1995). "Privat og KU kan ikke adskilles", svarede Jørgen Mejer. Sten Ebbesen har indblandet sine danske mandlige elever og kollegaer i Europa (Costantino Marmo, Irène Rosier-Catach, Laurent Cesalli, John Marenbon, med flere, især professor-eleven Christina Thomsen Thörnqvist ved Göteborg Universitet). KU beskyldte den KU-studerende for "chikane", da KU beskytter KU-ansatte, men ikke KU-studerende, der intet juridisk forsvar har på KU.

¹⁹ Forlovelsen med guldring var for mig en viljesbeslutning for livet. Den var mit ægteskab. Jeg svarede "ja!", da Sten Ebbesen friede den 14. marts 1991. Jeg ved ikke, om det handlede om studier og forskning eller om Sten Ebbesen, givet begge livssituationer i én.